

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΚΑΜΕ ΤΟΝ ΓΥΡΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μιά επιστημονική αποστολή. Πρώ 150 ετών. Η προσέγγις στη νήσο Ταϊτί. Ο μάγειρος τού Κορραβιού. Η περιέργεια τών Ταϊτινών. Ο ύπνρτης τού κ. ντέ Κορμερών. Γυναίκα μετεμφιεμένη σε άντρα. Πώς τόν απέκλυσαν οι Ταϊτινοί, κλπ.

Δέν είνε λίγοι εκείνοι πού επεχείρησαν νά κάνουν τό γύρο τού κόσμου, είτε από άπλην αγάπη πρós τά σπόρ είτε για σκοπούς επιστημονικούς. Είνε όμως άπίστευτο και θά σά; φαγή σάν παραρτήρι τό ότι μία γυναίκα επεχείρησε νά κάνει τό γύρο αυτό και μάλιστα μετεμφιεμένη σε άντρα, κατορθώσασα νά κούνη τό φύλο της πολλούς μήνες, έως στον την ανεξάλυψαν... οι άγριοι...

Και όμως, ή ιστορία της νέας αυτής γυναίκας είνε πραγματική. Συνέβη πρò 150 χρόνων και μνημονεύεται λεπτομερέστατα στά χρονικά τών διεθνών περιηγήσεων.

Κατά τά 1786 ο Γάλλος κύριος ντέ Μπουγκαινβίλλ ανέλαβε νά κάνει τόν γύρον τού κόσμου με επίσημη επιστημονική αποστολήν. Μαζί του επέπιδευσαν δύο διακεκριμένοι σοφοί, ο άστρονόμος Δερζι και ο βοτανολόγος Κορμερών.

Ο διάσημος ποντοπόρος ύστερ' από άρκετά ένδιαφέρον ταξίδια ήγκυροβόλησε έμπρός στό νησί Ταϊτί, εις τό όποιον μόνον οι Άγγλοι είχαν προσεγγίση πρην από αυτόν, εις άλλο σημείο του όμως.

Οι Ταϊτινοί της περιοχής εκείνης δέν είχαν ίδη ποτέ τους Εύρωπαίους. Γι' αυτό τους έπιανε μεγάλη περιέργεια και μόλις επάνηκε τό πλοίο τών εξερευνητών άντί νά φοβηθούν, επήδησαν στίς πύργους τους και έσπευσαν πρòς συνάντησί τους, δείχνοντας με χίλια δυό σημεία την συμπάθειά τους.

Οι Ταϊτινοί είχαν πάρει μαζί τους τίς γυναίκες τους πού τίς φδειχναν με ύπερφάνεια στους ξένους.

Ο κ. ντέ Μπουγκαινβίλλ, επειδή δέν ή- έσρον άκόμη ποιες ήσαν ή διαθέσεις τών Ιθαγενών, άπληρόρυσεν από προφύλαξι στους ναύτες του ν' αποβιβασθούν στην ξηρά, έδηλώσε μάλιστα, ότι θά επανώτανοτο χωρίς άλλη διαδικασία εκείνος πού θά παρήβαινε τη διαταγή του.

Ένας μάγειρος, όμως πού το ή άρεσαν πολύ ή περιπέτειες, μέσα σ' όλην ενείνην την άναστάσει πού ένγινετο με την εμφάνισι τών Ταϊτινών, εξεπρόσθησε στά πλευρά του πλοίου, πήρε μία βάρκα και χωρίς τό τόν άντιληφθή κανείς, έβγήκεν έξω στό νησί.

Οι Ταϊτινοί δέν τόν ήπιόδιασαν διόλου. Μόλις, όμως, επεβίβασθη τ'ν επρυγύριαν, τόν έφεραν στό εσωτερικό και... τόν ένδυσαν. Ο δυστυχής ένόμισεν πòς ήλθεν ή τελευταία του ώρα και επεκατέστη τόν υίκο του. Ύστερα από μία στιγμή, όμως, τού έβαιμεν μεγάλην έντύπασιν τό ότι οι όμηοί του το ήφάροντο με πολύ γλυκό τρόπο.

Οι Ταϊτινοί πραγματικά, δέν είχαν διόλου σκοπόν νά τόν σκοτώσουν. Ηθέλαν μόνο νά βεβαιωθούν, όπως διηγήθησαν άργότερ ή χωριτωμένη άφέλεια, άν ο Γάλλος ήταν άνθρωπος σάν κ' επείνε. Δέν μπορούσαν, βλέπετε, νά καταλάβουν, γιατί... φορούσε ρούχα!

Όταν επεβιβάθησαν ότι δέν είχαν έμπρός τους κανένα άγριο ζώο, όπως επαντάσθησαν, τού έδωσαν πίσω τά πράγματά του και τόν ώδήγησαν με μεγάλην ευγένεια στην παραλίαν.

Ο δυστυχισμένος μάγειρος, πού είχε φαντασθή ότι σέ λίγο θά τόν περνούσαν στη σούβλα και θά τόν έψηναν σε σιναή φωτιά, επεπυσε νά γυρίη στό πλοίο, χωρίς νά φοβηθή τη δήλωσι τού κηρύου ήτη.

Έν τό μεταξύ είχε παρατηρηθεί στό πλοίο ή εξαφανίσις του και όλοι επείνοντο άνήσυχοι. Μάλιστα, λοιπον ανέβηκε στό κατάστρωμα τόν ώδήγησαν έμπρός στον κύριο ντέ Μπουγκαινβίλλ, πού επερίμενε τίς εξηγήσεις του.

— Ά, κύριε πλοίαρχε, είνεν ο δυστυχισμένος μάγειρος. Είμαι πολύ έννοχος τό ξέρω και μορσείτε νά με τιμωρήσετε όπως σας άρέσει. Νά ξέρετε, όμως, και σεις, ότι ή τιμωρία σας είνε άδύνατο νά με τρομάξει περισσότερο άπό όσο με τρομάζει άντί οι άγριοι. Ο άρχηγός έχασε μέλας και τόν έτυγχώρησαν. Ίσως έθεώρησαν ότι τ'ν μάθηα ήταν άρκετό, ίσως πάλι γιατί τού άρσαν τά φαγητά πού έκιναν ο μάγιστρος.

Τήν άλλη μέρα ο βοτανολόγος της αποστολής κ.ντέ Κορμερών

άπεφάσιε ν' αποβιβασθή τήν ξηρά για νά μελετήση τη γλωσσιδα τού νησιού. Έπληρε μαζί του τόν πιστό του ύπνρητή, ένα νέο τιμο και ευσυνείδητο, πού δέν έλεγεν «όχι» ποτέ σε τίποτε και είχεν όνομασθή «βουβάλος» από τους συναδέλφους του για τη δύναμή του.

Ο ύπνρητής αυτός παρακολουθούσε παντού τόν κύριό του. Μόλις όμως τόν είδαν οι Ταϊτινοί, τους έκαμαν έντύπασιν μερικά ιδιαίτερα φυσικά χαρακτηριστικά του πού δέν τά είχε προσέξει κανείς άλλος έως τότε και επώναξαν στή γλώσσα τους:

— Είνε γυναίκα! Είνε γυναίκα!

Πολύ περιεργοι καθώς φαίνετα, οι Ταϊτινοί άπεφάσιαν νά υποβάλουν τόν ύπνρητή στην ίδια δοκιμασία πού υπέβαλαν και τό μάγειρο. Έπί τελού όμως ύπνρ' από πολλά, ο βοτανολόγος ήμύρρεσε νά τους καθησυχάση.

Όταν έγύρισεν ο κ. ντέ Κορμερών στό πλοίο διηγήθη σε τόν κυβερνήτη τόν παράενο ισχυρισμό τών Ιθαγενών.

Αυτός επώναξεν άμέσως τόν ύπνρητή του, τόν ενύτταξε καλά και επρόσθεσε ότι δέν είχεν ούτε γένεια, ούτε μουστάκια. Τόν έστενωώρρεσε τότε πολύ και ο ύπνρητής, τού φανέωρε με κλάματα την άλήθεια.

Ναι, ήταν γυναίκα. Είχε γεννηθή στη Βουργουνδία. Όρανή από πατέρα και από μάνα, έχασε ύστερ' από μία δίη ότι είχε κληρονομήσει άπ' τους γονείς της. Ήταν πάλι ύποτροφωμένη ή νά ζητιανεύη ή νά γινή δούλα. Και τά δυό αυτά όμως τά έθεωρούσε ταπεινωτικά.

Ευτυχώς ή κόρη ήταν πολύ θαρραλέα και πήρε μία γενναίαν άπόφασι. Έφυγε από τόν τόπο της, άλλαξε τό όνομά της, πήρε άνδρικό όνομα, φέρρεσε άνδρικά ρούχα.

Στην άρχή προσελήθη στην ύπνρησία ενός Γενούζου. Έπειτα μόλις έμαθε ότι στό Ροσφόρ ο κ. ντέ Κορμερών άναζήτουσεν ύπνρητή νά τόν συνοδεύση στό γύρο τού κόσμου, δέν έδίστασεν ούτε μία στιγμή νά αναλάβη τό εκπληκτικό αυτό ταξίδι.

Έπληρε συστατικά και, ντυμένη άνδρικά πάντα, παρουσιάσθη στον κύριο ντέ Κορμερών ο όποίος τήν έσμπάθησε πολύ και τήν επείρασε.

— Και τώρα πού εξεκεπάσθηκε τό φύλο σου, την ρώτησε ο κυβερνήτης, τι θέλεις νά γινή καρτίου μου;

— Νά με κρατήστε! Απάντησεν αυτή, δακρυσιμένη πάντα και με τό πειό ζωηρωτικό της ύφος. Τό ξέρετε πòς είμαι τιμία. Έργασθηνα πάντα σάν άντρας.

Κανένας στό πλοίο δέν υπήρξε νά με κατηγορήση για τό παραμυρο. Τι σάς νοιάζει άν είμαι άντρας ή γυναίκα;

Γενναία, όμως, φυσικά, τό ζήτημα! Πòς τόσο άνθρωποι πού ήταν μέσα στό καράβι δέν ύποπτεύθησαν ποτέ τους τίποτα, ενώ οι Ιθαγενείς της Ταϊτής τήν έννομιαν με την πρώτη τους ματιά:

Οι άνθρωποι τού πλοίου επεγαλάσθησαν. γιατί ή κοπέλλα εκείνη είχε καταρθώσει νά πορη άνδρικό έντελòς ύφους. Έπειτα ή φωνή της ήταν βαριά και απέφυγε συστηματικά νόργετα σε μεγάλη έπαφη με τους άνθρώπους τού πηρωματος, με την πρόφασι, ότι είχε πάντα πολύ δουλετό κοντά στον κερύο της.

Με τους Ταϊτινούς όμως συνέβησαν έντελòς τ' αντίθετα. Αυτί εκύτταξαν τους Εύρωπαίους με μεγάλην ποσή και περιέγεια. Καί άμέσως μόλις έφθάσαν μία ματιά άπάντης της, τους έκαμαν έντύπασιν οι στρογγυλοί της ώμοι και τά χωρίς τό παραμυρο χουοδι μάγουλά της, πού δν ήταν δυνατόν ν' άνήκε σε σ' α άνδρικό.

Ο κύριος ντέ Μπουγκαινβίλλ συνεχάρη την νεαράν ήρωίδα. Έής έδηλώσε όμως ότι τού ήταν άδύνατο νά την κρατήση στό πλοίο του γιατί είχε πάλι διασχίη στο πλήρωμα ή έκτακτη ιστορία της.

Όταν επί τέλους τό πλοίο επφασε στη Νήσο της Γαλλίας τήν απεβίβισαν εκεί μαζί με τόν κύριο Κορμερών.

Σέ λίγον καιρό ή δεσποινίς Μπαρμ επωρώθησε με έναν πλούσιο έμπορο εκεί πού τήν πήρε γυναίκα του. Τί απέγινε, άγνωστο. Ήμπορ όμως κανείς νά είνε βέβαιοσ ότι ή θαρραλέα αυτή γυναίκα δέν έμεινε διόλου παραπονεμένη με την τύχη της...

